

מיכל בת-אדם מספרת על ילדותה, יחסיה עם אמה חולת-הנפש, יחסיה עם משה מיזרחי ובנם דניאל, על הסרטים שלה ועל חוסר-הקשר בינה ובין אנשים

בשנה האחרונה ידעתי שאי-אפשר לשבת בבית ולשחק. צריך לצאת לרחובות

משה לוחץ עלי לקנות בגדים. הוא נורא גנדרן. הוא קונה לעצמו את הכי-הכי-הכי בבגדים

רציתי לשים את עצמי במצב הכי-גרוע, שחיתי המון קוניאק ואכלתי במיה במיץ עגבניות, ולקחתי כדורים, עד שנפלתי

אני לא יכולה להיות נחמדה. אין לי הסיגנון של להגיד אהלאן, ולטפוח על השכם

מגיל צעיר מאוד החלטתי שהכי-גרוע שיקרה לי זה שגם אני אחלה במחלה של אמא שלי

אף אחד לא יודע שהתחנתי עם משה. אפילו החברים הקרובים שלנו לא יודעים

ראיינה שרית ישי

"התחננתי עם מיזרחי"

מטעים ביורוקרטיים!

מבחינתי זו היתה התחלה מאוד לא מעודדת. אבל מכיוון שקפצתי לבריכה, החלטתי לשחות. מיכל הפתיעה אותי. נכון שבתחילת הראיון היא שמרה על הבלמים, והיה לה קשה מאוד להגיד את מה שאמרה. אבל אחר כך, אחרי שהצלמת עזבה אותנו לבד, היא נפתחה כפי שלא הייתי מצפה ממנה, ודיברה על עצמה מבלי לנסות לייפות או להתחמק. היא אשה מרשימה מאוד. לדעתי, מיכל בת-אדם מקפידה באופן מיוחד שלא לטפח את ההופעה החיצונית שלה. כשנפגשנו

זה יפיע". היא ביקשה להיפגש בבית-קפה. התעקשה להיפגש במקום פרטי, הצעתי את ביתי. היא הסכימה. בדרך היא אמרה לי, שהיא שונאת להתראיין. שהיא ממש סובלת. אבל אין לה ברירה - היא חייבת למכור את הסרט שלה. היא ומפיקיה, גידי אמרי ואבי קליינברגר, נכנסו לחובות כבדים, כדי להפיק את הסרט. המפיק השווייצי ארתור כהן ביטל את התחבובותיו כלפיהם, וכעת הם חייבים לצאת מעול-החובות המכביד. לכן החליטה להתראיין אצל כל מי שרק יסכים לראיין אותה.

אמנם צריכה למכור את סירטה החדש, בן לוקח בת', שהוא סרט חביב ולדעתי יהיה השלגור של הילדים בחפש הגדול. אבל אין לי עניין לבטל את זמנה ואת זמני. לא ויתרו לי והתקשרו שנית. אני מכירה את מיכל שנים רבות, אני מעריכה מאוד את עבודתה, הן כשחקנית והן כבימאית. אהבתי מאוד את סירטה "רגעים", ונהיית מאוד מ-בן לוקח בת'. לכן החלטתי לתת למיפגש בינינו הזדמנות שנייה. גם הפעם מיכל סירבה להתראיין בביתה. מסתובבים שם כל מיני אנשים", אמרה לי,

ו היתה הפעם השנייה שבה מפגשתי את מיכל בת-אדם לצורך ראיון. בפעם שעברה, אחרי עשר דקות של שיחה, החלטנו ביחד שכדאי לוותר על הראיון. היא לא היתה מוכנה להגיד לי מילה פרטית על עצמה, היא היתה סגורה מאוד, מתוחה. התעקשה להפגש בבית-קפה הומה ולא בביתה. זו היתה הפעם הראשונה והאחרונה בקריירה שלי, שלא חזרתי למערכת עם ראיון. לכן, כשהתקשרו איתי ממישרדה וביקשו שאראיין אותה, אמרתי כי אין טעם. מיכל